

Færdselslovens Regler i langt højere Grad er kommet til Almenhedens Kundskab. Ved Siden af de i Udkastet optagne Regler vil der dog stadig i Politivedtægterne findes stedlige Færdselsregler, som man ikke har anset for egnede til at optages i en Lov.

Udvalget ønsker at betone, at naar Udkastet er blevet saa udførligt, som Tilfældet er, og mange af Bestemmelserne ret detaillerede, skyldes det i nogen Grad, at man har tilstræbt, at Loven kan yde Befolkningen den fyldigst mulige Vejledning og bidrage til at vække Forstaaelsen af, at Nutidens Færdselsforhold kræver en personlig Indøvelse hos hver enkelt i de Regler, der bør iagttages ved Færdsel paa Gader og Veje, og en stadig Hensyntagen til andre.

De i Udkastet indeholdte Bestemmelser er, hvor intet andet er anført, vedtaget enstemmigt af Udvalget. Der vil i det følgende blive gjort Rede for, paa hvilke Punkter Udkastet afviger fra den gældende Færdselslov, og for Grunden til Afvigelsen. Endvidere vil der blive omtalt forskellige Spørgsmaal, der har været drøftet i Udvalget, uden at man har fundet Anledning til om dem at optage Regler i Udkastet.

Til § 1.

Stk. 1 svarer til § 1, 1. Stk., i den nugældende Lov om Færdsel (i det følgende betegnet som F. L.). Dog er Ordet »aabnet« ændret til »aabne«, idet det første Ord leder Tanken hen paa den retlige Side af Spørgsmaalet, d. v. s. om Vejejerer har givet Tilladelse til Færdsel paa vedkommende Vej, medens Ordet »aabne« formentlig bedre som det afgørende angiver det, som det kommer an paa, nemlig den faktiske Tilstand, d. v. s. om den paagældende Vej rent faktisk — ganske uanset Vejejerens Standpunkt i saa Henseende — staar aaben for og benyttes til almindelig Færdsel.

Stk. 2 svarer til F. L. § 1, 2. Stk. Som anført i Indledningen maa fremdeles en Del Færdselsbestemmelser henvises til Politivedtægterne. Politivedtægtsbestemmelserne maa ikke stride mod Færdselsloven, og saafremt der i de nugældende Politivedtægter findes saadanne modstridende Bestemmelser, ophæves de ved Loven. Derimod kan der i Politivedtægterne gives supplerende og udvidende Bestemmelser.

Stk. 3 er kun i formel Henseende nyt. For saa vidt angaar Trækvogne findes en tilsvarende Bestemmelse i F. L. § 9, og for Cyklekørsels og Ridnings Vedkommende opnaar F. L. det samme ved overalt at anvende Udtrykket »kørende, ridende og cyklende«, medens nærværende Forslag paa Grund af Reglen i § 1, Stk. 3, kan nøjes med Ordet »kørende« eller lignende.

I Stk. 4 har Udvalget givet Definitioner af, hvad der i Loven skal forstaaes ved Udtrykkene »Færdselsbanen« og »Kørebanen«. De er enslydende med de Definitioner, som er givet af Ministeriet for offentlige Arbejder i nogle under 11. Juli 1923 fastsatte Regler for Udførelsen af Anlæg m. v. ved Krydsning mellem Jernbaner og Veje. Udvalget finder det praktisk, at disse Definitioner optages i Loven.

I Stk. 5 har man givet en Definition, af, hvad der i Loven skal forstaaes ved Udtrykket »Lytetændingstiden«. Lytetændingstiden har Betydning for Hestekøretøjer m. v. (Udkastets § 21, F. L. § 12), Cykler (Udkastets § 25, F. L. § 17), henstillede Køretøjer og henlagte Genstande (Udkastets § 31, F. L. § 13), Vejafspærringer m. v. (Udkastets § 32), Bomme og Led (Udkastets § 36) samt for Motorkøretøjer (Udkastets § 40, sidste Punktum). I den gældende Færdselslov og i Motorloven er Lytetændingstiden med Rette fastsat ens for alle disse Tilfælde, men Udvalget finder det da mest praktisk i Begyndelsen af Loven at fastslaa, hvad der forstaaes ved Lytetændingstiden.